

A STUDY OF BUSINESS OPERATIONS FOR COMMUNITY ENTERPRISES IN LOPBURI AND ANGTHONG PROVINCE

Sukunya Phayungsin^{1*}

¹Faculty Of Management Science Thepsatri Rajabhat University, Lopburi 1500, Thailand

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study basic information in the production of community enterprises' products in Lopburi and Angthong province, and 2) to examine a study of for business operations of community enterprises in food and beverage categories, the marketing, and production equipment in Lopburi and Angthong province. The research methodology was a combination of quantitative and qualitative methods. The samples were 191 people who were representatives, chairpersons, and members of community enterprise groups, using systematic random sampling. The research instruments were an interview form, and a questionnaire with the content validity and reliability of 0.9040. Descriptive statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation.

According to basic information in the production of community enterprises' products in Lopburi and Angthong province, the findings illustrated that the forms of production both within and out of community, production process, and materials were from local sources in the community. In addition, the group of people gathered for community enterprises were more concrete. Each group was directed by the leader or a chairperson. However, there were some weaknesses. For example, members didn't pay seriously attention to the group. Some people didn't attend to the meeting. The coordination within the group was not effective. Therefore, some suggestion was provided to set the regulations for group management. Group members should participate in the agreement making that was written formally. This agreement could be used for members sustainably.

According to the needs for business operations of community enterprises, the findings showed that groups lacked knowledge in accounting, production, marketing, and management. Their knowledge couldn't reach the standards and implementation. As a result, groups couldn't manage their business efficiently. The needs for business operations for groups were skill development, seminar, enterprise visits, and distribution channel offers. In addition, groups needed the suggestions from involved agencies to assist them to plan their business efficiently.

Keywords: Business operations, community enterprises

*Corresponding author: E-mail address: bigbig_papa@hotmail.com

การศึกษาการดำเนินงานของธุรกิจวิสาหกิจชุมชน ในเขตจังหวัดพบบูรี และจังหวัดอ่างทอง

สุกัญญา พยุงสิน¹

¹คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ลพบุรี 1500, ประเทศไทย

บทคัดย่อ

การศึกษาการดำเนินงานของธุรกิจวิสาหกิจชุมชนในเขตจังหวัดพบบูรี และจังหวัดอ่างทอง มีวัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการผลิตผลิตภัณฑ์ของธุรกิจวิสาหกิจชุมชนจังหวัดพบบูรี และจังหวัดอ่างทอง และ
- 2) เพื่อศึกษาการดำเนินงานของธุรกิจวิสาหกิจชุมชนประเพณีอาหารและเครื่องดื่ม การตลาดและเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสินค้า จังหวัดพบบูรีและจังหวัดอ่างทอง

โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นผู้แทนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ประมาณ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จำนวน 191 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างเป็นระบบ (Systematic random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาและค่าความซึ่อมันเท่ากับ 0.9040 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย เลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการผลิต ผลิตภัณฑ์ของธุรกิจวิสาหกิจชุมชนจังหวัดพบบูรีและจังหวัดอ่างทอง พบว่าส่วนใหญ่ใช้รูปแบบการผลิตสินค้าและขายภายในชุมชน กระบวนการผลิต วัตถุดิบยังคงเป็นของที่อยู่ในพื้นดินของชุมชน แม้แต่การเข้ามาร่วมกับนักท่องเที่ยวในรูปแบบของการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนนี้ มีการดำเนินงานที่เห็นเป็นรูปธรรมมาก ยิ่งขึ้น โดยแต่ละกลุ่มนี้มีผู้นำหรือประธานกลุ่มเป็นหัวหน้าในการบริหารจัดการกลุ่ม การรวมกลุ่มยังไม่เพียงแข็ง ขาดการประชุมและการประสานงานอย่างต่อเนื่องนี้มีการนำเสนอให้มีการจัดทำกฎระเบียบ ระบบในการบริหารกลุ่มเพื่อเป็นแบบแผนในการดำเนินงานที่มีรายละเอียด ออกแบบร่วมกันสามารถกลุ่มเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติที่ยั่งยืน

ผลการศึกษาการดำเนินงานของธุรกิจวิสาหกิจชุมชนพบว่า กลุ่มยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านบัญชี การผลิต การตลาด การบริหารจัดการที่มีความเป็นมาตรฐานและสามารถที่จะปฏิบัติได้จริง ทำให้กลุ่มขาดสภาพคล่องในการบริการจัดการงานของกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความต้องการในการดำเนินงานของกลุ่มนี้ต้องการให้มีการพัฒนาอบรม ดูงาน ทางการจัดทำอาหาร ตลอดจนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยในการวางแผนการดำเนินงาน ของธุรกิจวิสาหกิจชุมชนเพื่อให้มีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การการดำเนินงาน, วิสาหกิจชุมชน

บทนำ

วิสาหกิจชุมชนเป็นการรวมกลุ่มของชาวบ้านภายในชุมชนเพื่อก่อให้เกิดการสร้างงาน การสร้างรายได้ ภายในชุมชน และเพื่อให้เกิดการพัฒนาตามนโยบายของ

ภาครัฐตามโครงการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) จังหวัดพบบูรีและจังหวัดอ่างทองจัดเป็นจังหวัดระดับนำในการจัดทำผลิตภัณฑ์จากท้องถิ่นที่มีชื่อเสียง ในเขตภาคกลาง และซึ่งได้รับการสนับสนุนการเพิ่มช่องทาง

การตลาดใหม่ ๆ ให้กับกลุ่มผู้ประกอบการในการผลิตผลิตภัณฑ์ OTOP จึงส่งผลทำให้เกิดความเหมาะสมในการพัฒนาและส่งเสริมให้จังหวัดลพบุรีและจังหวัดอ่างทองได้แสดงออกซึ่งสินค้าและการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยมีเครื่องข่ายของความรู้ OTOP หรือ Knowledge based OTOP ที่ได้มีการวิจัยและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความก้าวหน้าอย่างไม่หยุดนิ่งรวมถึงการพัฒนาการดำเนินงานของธุรกิจวิสาหกิจชุมชนในเขตจังหวัดลพบุรีและจังหวัดอ่างทอง จะส่งผลต่อการยกระดับผู้ประกอบการ OTOP ที่มีศักยภาพให้ก้าวไปสู่ SMEs จากการส่งเสริมของหน่วยงานภาครัฐที่ผ่านมาทำให้เกิดการพัฒนาสินค้าของประเทศไทยขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่จากการพัฒนาดังกล่าว นั้นยังขาดขั้นตอนของการพัฒนาทั้งทางด้านการดำเนินงาน การผลิต ด้านการตลาด และการบริหารจัดการที่เป็นระบบ กันล้ำคือ การผลิตสินค้าแบบรูปผลิตผลทางการเกษตรในโครงการหนึ่ง ดำเนินการนึ่ง ผลิตภัณฑ์ (OTOP) ถึงแม้ส่วนใหญ่จะเกิดจากภูมิปัญญาชาวบ้าน เพราะภูมิปัญญาชาวบ้านที่เกี่ยวข้องการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรของประเทศไทย มักจะมีอยู่ในพื้นที่เดียวในปัจจุบันผู้ประกอบการบางรายอาจลดลงก็ตาม ดังกล่าวโดยหันมาสนใจเทคโนโลยีใหม่ ๆ หรือนำรายยังเน้นการผลิตตามภูมิปัญญาดังนี้ ดังนั้น ถ้าหากมีการนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรและยิ่งผลิตภัณฑ์ประเภทอาหารหรืออุปกรณ์ที่เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความสำคัญมากในสินค้าของชุมชน เนื่องจากที่ผ่านมา ยังไม่สามารถควบคุมกระบวนการผลิตได้อย่างมีคุณภาพ และปลอดภัย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องโดยเน้นการพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ต่อผู้บริโภคเป็นอันดับแรก รวมไปถึงการส่งเสริมให้ได้รับการคัดสรรภายใต้โครงการหนึ่ง ดำเนินการนึ่ง ผลิตภัณฑ์ (OTOP) จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพมาตรฐานและสืบทอดภูมิปัญญาชาวบ้านอย่างยั่งยืน การเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในเชิงเศรษฐกิจ โดยมุ่งหรือให้เกิดการเพิ่มนูลค่าสินค้า ผลิตภัณฑ์ชุมชน อันจะนำไปสู่การสร้างงาน สร้างอาชีพและเสริมรายได้ จึงควรมีการศึกษาถึงความต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนของวิสาหกิจชุมชน อันจะนำไปสู่การสร้างงาน สร้างอาชีพ

และเสริมรายได้ จึงควรมีการศึกษาถึงการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการผลิตผลิตภัณฑ์ของธุรกิจวิสาหกิจชุมชนจังหวัดลพบุรี และจังหวัดอ่างทอง
- เพื่อศึกษาการดำเนินงานของธุรกิจวิสาหกิจชุมชน ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม การตลาด และเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสินค้า จังหวัดลพบุรีและจังหวัดอ่างทอง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เป็นการศึกษาผู้แทนธุรกิจวิสาหกิจชุมชน/ ประธานธุรกิจวิสาหกิจชุมชนที่เข้าร่วมโครงการวิจัย ดำเนินการโดยใช้แบบสัมภาษณ์และ สมาร์ท ชูร์กิจวิสาหกิจชุมชนที่เข้าร่วมโครงการวิจัย เป็นสมาชิกใน 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดลพบุรี จำนวน 118 แห่ง และจังหวัดอ่างทอง จำนวน 73 แห่ง โดยการสุ่มตัวอย่างจากตารางเครื่อง และมอร์เตกุน ซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 191 คน ใช้แบบสอบถามการดำเนินงานของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ

- เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้วางแผนและกำหนดแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตและจำหน่ายสินค้าธุรกิจวิสาหกิจชุมชน
- เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยและการพัฒนาในส่วนงานที่เกี่ยวข้องต่อไป
- ได้รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

แนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนนี้เป็นส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความพร้อมในการเริ่มต้นของการพัฒนาชุมชน ซึ่งผู้เป็นสมาชิกมักจะมีการรับรู้และศึกษาถึงสิ่งที่ตนจะได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่ม ผู้วิจัยจึงต้องมีการศึกษาถึง

พื้นฐานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนตามที่ เสรี พงศ์พิช (2546) ได้อธิบายความเป็นมาของและให้ความหมายของวิสาหกิจชุมชนว่า วิสาหกิจชุมชน (SMCE หรือ Small and micro community enterprise) คือ การประกอบการเพื่อการจัดการ “ทุน” ของชุมชนอย่างสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้ ทุนทางวัฒนธรรม ทุนทางสังคมภูมิภาคที่ทางสังคมที่ทำให้ผู้คนอยู่ร่วมกันเป็นชุมชน

การดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจะใช้หลักการคิดเอง ตัดสินใจเอง ลงมือทำเอง บริหารจัดการด้วยตนเอง ฝ่ายราชการเป็นเพียงผู้ประสาน และให้การสนับสนุน ส่งเสริมแนวนำตัวลดจนให้การศึกษาอบรมให้ความรู้แก่ชุมชน การดำเนินงานในเบื้องต้นนี้ชุมชนจะต้องกำหนดทิศทางของชุมชน กำหนด แผนงาน โครงการ หรือธุรกิจ อาทิ สาธารณะที่จะดำเนินการตลอดจนรูปแบบและวิธีการดำเนินการ นั่นคือการจัดทำแผนวิสาหกิจชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพัฒนา (จีระ กัญจนภักดี และพนอพิจิ เหล่าพูลสุข, 2541) ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านการผลิตเป็นกระบวนการ การที่ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (Value added) ทั้งที่เป็นมูลค่า หรือประโยชน์ใช้สอย (Use value) และมูลค่าในการแลกเปลี่ยน (Exchange value) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในการดำรงชีวิต เพราะฉะนั้นการผลิตจึงเป็นการสร้างคุณค่าของสินค้าที่สามารถตอบสนองความต้องการของมนุษย์ (Utility) ด้านเงินทุน คือ ทรัพยากร คน ผลผลิต ความรู้ ภูมิปัญญา ทุนทางวัฒนธรรม ทุนทางสังคม ด้านการบริหารจัดการธุรกิจ หรือองค์กร และคงให้เห็นจากกลุ่มของบุคคลที่มาร่วมกันทำงานด้วยโครงสร้างและการประสานงานเป็นหลักการ ชัดเจนแน่นชัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดเป้าหมายไว้ (Griffin, 1999) ซึ่งต้องใช้ทรัพยากรจากสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ประกอบด้วย คน (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) เครื่องจักร (Machine) วิธีการ (Method) และการบริหาร (Management) หรือที่นิยมเรียก กันว่า 6M's และงานด้านการตลาด งานวิสาหกิจชุมชน จะต้องมีการวางแผนยุทธ์ส่วนประสบทางการตลาดเป็นกิจกรรมในการประเมินประสานระหว่างการใช้ทรัพยากร

ภายในองค์กรให้เหมาะสม โดยการคำนึงถึงโอกาสทางการตลาด เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการตลาด สร้างการเติบโตทางการตลาด โดยนำมาซึ่งการกำหนดส่วนประสบทางการตลาด หัวใจสำคัญในการวางแผนกลยุทธ์การตลาด นี้นี้คือ การที่นักการตลาดจะต้องเข้าใจถึงพฤติกรรมของผู้บริโภค และส่วนประสบทางการตลาดในตลาดของกลุ่มลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย โดย Kotler (2000) โดยส่วนประสบทางการตลาดแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ก่อตัวคือ ผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) และการส่งเสริมการตลาด (Promotion) หรือที่เรียกว่า 4P's (Kotler & Armstrong , 2003) ซึ่งทุกส่วนประสบทางการตลาดนั้นเป็นส่วนสำคัญที่นักการตลาดใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด Marriner -Tomey (2000) ได้กล่าวว่าส่วนประสบทางการตลาดแต่ละตัวมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้บริหารองค์กร ว่าจะมีการวางแผนกลยุทธ์การตลาดโดยเน้นไปที่ P ตัวใดมากกว่ากัน เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าในตลาดเป้าหมาย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ที่ผ่านการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยใช้เทคนิคที่เรียกว่า IOC (Index of item objective congruence) และหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ cronbach alpha (Cronbach alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9040

ผลการวิจัย

- สภาพทั่วไปของสมาชิกวิสาหกิจชุมชนในเขตจังหวัดพะเยาและจังหวัดอ่างทอง กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 58.1 มีอายุในช่วง 23 - 35 ปี ร้อยละ 24.1 รายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 24.6 ระดับการศึกษาประถมศึกษา ร้อยละ 23.6 อายุพหลักษณะ ทั่วไป ร้อยละ 30.9 ปีที่เริ่มก่อตั้งกลุ่มส่วนใหญ่ก่อตั้งปี

พ.ศ. 2548 ร้อยละ 27.2 จำนวนสมาชิกเริ่มแรกเมื่อก่อตั้งกลุ่มส่วนใหญ่ 6-10 คน ร้อยละ 36.6 การก่อตั้งกลุ่มเกิดจากสาเหตุเกิดจากการซักชวนของหัวหน้าหมู่บ้าน/ผู้นำชุมชน ร้อยละ 30.4 สถานที่ใช้ในการดำเนินงานกลุ่มส่วนใหญ่ใช้พื้นที่สาธารณะภายในชุมชน ร้อยละ 37.2 และสถานภาพในการดำเนินงานกลุ่มในปัจจุบัน ส่วนใหญ่

กลุ่มยังดำเนินงานเป็นปกติ แต่มีการเปลี่ยนตัวผลิตภัณฑ์ร้อยละ 42.9

2. ความต้องการดำเนินงานของวิชาชีวุฒิชุมชนในเขตจังหวัดพบบูรีและจังหวัดอ่างทองเกี่ยวกับความต้องการด้านการเงินและบัญชี ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการบริหารจัดการอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 1 ระดับความต้องการดำเนินงานของวิชาชีวุฒิชุมชนในเขตจังหวัดพบบูรีและจังหวัดอ่างทอง

ความต้องการดำเนินงานของวิชาชีวุฒิชุมชน	จังหวัดพบบูรี			จังหวัดอ่างทอง		
	ระดับความต้องการ	แปลความ	ระดับความต้องการ	แปลความ		
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	แปลความ	
1. ด้านการเงินและบัญชี	4.00	.61	มาก	4.07	.80	มาก
2. ด้านการผลิต	3.69	.64	มาก	3.88	.54	มาก
3. ด้านการตลาด	3.85	.80	มาก	3.05	.71	มาก
4. ด้านการบริหารจัดการ	3.64	.63	มาก	3.76	.63	มาก
รวมความต้องการการดำเนินงานของวิชาชีวุฒิชุมชน	3.79	.43	มาก	3.69	.47	มาก

3. ภาพรวมความต้องการดำเนินงานของวิชาชีวุฒิชุมชนในเขตจังหวัดพบบูรีและจังหวัดอ่างทองเกี่ยวกับ

ความต้องการด้านการเงินและบัญชี ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการบริหารจัดการอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 2 ภาพรวมของระดับความต้องการดำเนินงานของวิชาชีวุฒิชุมชนจังหวัดพบบูรีและจังหวัดอ่างทอง

ความต้องการดำเนินงานของวิชาชีวุฒิชุมชนภาพรวม	ระดับความต้องการ			แปลความ
	\bar{x}	SD	แปลความ	
1. ด้านการเงินและบัญชี	4.07	.64	มาก	
2. ด้านการผลิต	3.74	.62	มาก	
3. ด้านการตลาด	3.68	.81	มาก	
4. ด้านการบริหารจัดการ	3.69	.62	มาก	
รวมความต้องการดำเนินงานของวิชาชีวุฒิชุมชนภาพรวม	3.79	.43	มาก	

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานของกลุ่มวิชาชีวุฒิชุมชนในเขตจังหวัดพบบูรี และจังหวัดอ่างทองมีการดำเนินงานโดยรวมตัวกันจัดตั้งกลุ่มภายในชุมชนเริ่มต้นจากการผลิตเพื่อใช้และพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อจำหน่ายสร้างรายได้ให้กับครอบครัว ปัจจุบันถูกนำไปใช้และพัฒนาผลิตภัณฑ์

ทั้งอาชีพเสริมและอาชีพหลักของคนภายในชุมชน กลุ่มวิชาชีวุฒิชุมชนในเขตจังหวัดพบบูรีและจังหวัดอ่างทอง รวมกลุ่มกันเข้มเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งภายในชุมชน การสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิตอาหาร และยังเป็นการรวมตัวเพื่อเป็นกลไกในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ สร้างอาชีพ สร้างรายได้ร่วมกันของคนภายในชุมชน จัดว่า

เป็นการรวมตัวเพื่อให้เกิดอำนาจ การต่อรองกับผู้ค้าคนกลาง ทั้งภาครัฐและเอกชนในด้านการผลิต การตลาด และการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อารีย์ วิญญูลพงศ์ และทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตร (2548) ว่า ด้วยการรวมกลุ่มในชุมชนสมควรได้รับความช่วยเหลือให้หัดเที่ยม กับภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ เพื่อความยั่งยืนในเชิงสังคม การช่วยเหลือนี้ความเน้นหลักในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วยการให้ความรู้โดยการบ่มเพาะเป็นวิธีหนึ่งที่ได้ผล

แนวทางการดำเนินงานของธุรกิจวิสาหกิจชุมชน นั้นพบกับปัญหาในด้านของกลุ่มชาติพันธุ์ และการจัดทำแผนการตลาด/ บัญชี ที่มีประสิทธิภาพ ขาดการสืบทอด/ แรงงานขาดความสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานของ พญท. แก้วคุณ (2548) ที่กล่าวว่า กลุ่มวิสาหกิจชุมชน มีปัญหาในการบริหารทางการเงิน การจัดการอุปกรณ์ ด้านการผลิต จัดเป็นปัญหาที่มีความสำคัญสำหรับการบริหารงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน การสร้างมูลฝอยให้แก่คนในชุมชน การสร้างแรงจูงใจในการทำงาน การฝึกสอนให้มีกระบวนการผลิตสะอาดสะอวดสบายน มีการฝึกหัดแรงงานใหม่ ๆ ให้มีความชำนาญในการผลิตสินค้าเพิ่มมากขึ้น การจัดอบรมจากหน่วยงานของภาครัฐในกระบวนการผลิต การพัฒนาทักษะด้านการเขียนแผนการตลาด การลงบัญชีรายรับ รายจ่าย การคำนวณต้นทุนการผลิตที่เหมาะสม กับสภาพที่เป็นอยู่และยังเพียงพอต่อการจ่ายค่าตอบแทน ต่อสมาชิกกลุ่ม และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ ดาวลัย นิมภ (2548) ที่กล่าวถึงแผนพัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นบ้านเข้าสู่ความยั่งยืน ในการดำเนินงานต้องมีการให้ความรู้ความเข้าใจและให้ความสำคัญกับกระบวนการผลิตเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน มีรสชาติที่เป็นที่ต้องการของผู้บริโภค และวัตถุประสงค์หลักในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์เพื่อเป็นการเพิ่มพูนภูมิปัญญาชาวบ้าน การอนุรักษ์อาหารพื้นถิ่นให้คงอยู่กับชุมชนต่อไป และในด้านของกลุ่มที่ขาดทักษะความรู้ด้านการผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ การตลาดผลิตภัณฑ์สินค้าภายในชุมชนที่นำมาเปลี่ยนแปลงการเกษตร กลุ่มหรือสมาชิกต้องได้รับความรู้ในเรื่องของการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ การพัฒนา บรรจุภัณฑ์และฉลาก เทคโนโลยีการแปรรูป

ผลิตภัณฑ์ การตลาด ซึ่งสิ่งเหล่านี้เมื่อมีความชำนาญ จะนำมาซึ่งรายได้และยังได้รับการสนับสนุนในด้านของ การแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลายเพื่อก่อให้เกิดสายผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้นจัดได้ว่าเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่ เป็นการเพิ่มมูลค่าของสินค้าภายในชุมชนให้มีคุณค่าเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้หน่วยงานของภาครัฐ สถาบันการศึกษา ยัง เป็นส่วนสำคัญในการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ การถ่ายทอด เทคโนโลยี แต่ในด้านการบริหารงานภายในกลุ่มนี้พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ยังขาดความสนใจในการเข้าประชุม การประสานงานอย่างต่อเนื่อง การไม่มีกฎระเบียบข้อบังคับ ของกลุ่ม การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานและการแก้ไข ปัญหาการดำเนินงานของกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ธัญภรณ์ เกิดน้อย และคณะ (2548) ที่กล่าว ว่า การส่งเสริมสักยภาพชุมชนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นนั้นผู้นำชุมชน ผู้นำกลุ่ม และสมาชิกในกลุ่มต้อง มีการประชุมกันเพื่อให้มีความเห็นร่วมกันที่จะพัฒนา ความสำคัญของอาหารพื้นถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของ นาหัส พลองดี (2540) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อ ความสำเร็จและความล้มเหลวของธุรกิจชุมชน ได้แก่ ปัจจัย ด้านการมีส่วนร่วม ความเป็นผู้นำ ตัวสมาชิก ด้านการเงิน การมีปฏิสัมพันธ์กับภายนอก ด้านการบริหารจัดการ ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านแรงงาน ด้านข้อมูลข่าวสาร และ กฎข้อบังคับ ดังจะเห็นได้ว่า การดำเนินกิจกรรมธุรกิจ วิสาหกิจชุมชนที่ดี ควรมีการเริ่มต้นกิจกรรมภายในกลุ่ม ให้สมาชิกทุกคนได้เรียนรู้แนวทางในการบริหารงาน ได้ อย่างเป็นขั้นตอน มีกิจกรรมร่วมกันภายในชุมชน จะทำให้ สมาชิกเกิดความมั่นใจในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจชุมชน และมั่นใจต่อตัวผู้นำกลุ่ม และจะยังสามารถขยายกิจกรรม ออกไปเพื่อทำธุรกิจในรูปแบบอื่น ๆ ภายในและภายนอก ชุมชนได้ดีต่อไปในภายหน้า

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 ด้าน คือ ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ ข้อเสนอแนะ สำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป มีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 การศึกษาการดำเนินงานของธุรกิจวิสาหกิจ

ชุมชนในด้านใดนั้นควรศึกษาความต้องการในการพัฒนาแต่ละกลุ่มและบริบทของแต่ละสถานที่ก่อนที่จะดำเนินการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นจริงและตรงตามความต้องการ และเหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ของแต่ละชุมชน เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อชุมชน และการเข้ามาพัฒนาของภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.2 การศึกษาการดำเนินงานของธุรกิจวิสาหกิจชุมชนควรส่งเสริมให้มีการให้ความร่วมมือในการดำเนินงานแบบมีส่วนร่วมจากสมาชิกในกลุ่มและหน่วยงานของภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยให้ผู้ที่มีส่วนร่วมในทุกฝ่ายได้มีการเรียนรู้เพื่อก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งจะเป็นผลในระยะยาวเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืนต่อไปภายในชุมชน

1.3 การศึกษาการดำเนินงานของธุรกิจวิสาหกิจชุมชนหลังจากการเข้ามายังส่วนร่วมในสิ่งแวดล้อม ความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาแบบการมีส่วนร่วมแล้วนั้นควรจะมีการติดตามผลและการควบคุมกระบวนการกลุ่มเป็นระยะ ๆ

เพื่อศึกษาเปลี่ยนแปลงจากการพัฒนาฯ สิ่งที่ได้เกิดจากการคิดร่วมกันแล้วเมื่อถึงขั้นตอนการปฏิบัติจริง สามารถทำได้จริงหรือไม่ ถ้าไม่ได้ควรจะต้องมีการนำปัญหามาปรับปรุงและหาหนทางแก้ไขปัญหาเพื่อให้สอดคล้องกับสิ่งที่กลุ่มต้องการต่อไปในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการที่วิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยในครั้งต่อไปควรศึกษาสภาพปัญหา

และสถานการณ์ วิถีชีวิตของคนในแต่ละชุมชนมีความแตกต่างกัน จะทำให้กระบวนการในการพัฒนาฯ ความแตกต่างกันออกนำไปดังนี้การที่วิจัยในครั้งต่อไปควรจะมีการพัฒนาและดำเนินการวิจัยที่จะต้องสอดคล้องกับสถานการณ์และวิถีชีวิตของชุมชนและดำเนินการสืบต่อที่ชุมชนต้องการพัฒนาเป็นสำคัญ

2.2 การวิจัยในครั้งต่อไปควรใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพราะเป็นกระบวนการที่ให้โอกาสผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานได้เข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาและร่วมพัฒนาซึ่งจะทำให้มีความรู้และประสบการณ์ในการพัฒนากลุ่มร่วมกัน จนนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

- จีระ กาญจนภักดี และพนอจิต เหล่าพูลสุข. (2541). องค์ความรู้ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจแบบพอเพียง: การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ในเตี๊ดโปรดักชั่น.
- ใจมานัส พลอยดี. (2540). บังษยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของธุรกิจชุมชน: เบรียนเห็นบรรหะห่วงภาพรวมและภาพอย่าง (อ่านก่อนเขียนแก้ไข จังหวัดยโสธร และอ่านก่อนอ่านสถา จังหวัดนครศรีธรรมราช). วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดาวลักษ์ ฉินภู่. (2548). แผนพัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นบ้านเข้าสู่ห้องน้ำสำลีผลิตภัณฑ์อย่างยั่งยืน. ในการประชุมทางวิชาการ “นารีสวัสดิ์” ครั้งที่ 1. (บทคัดย่อ). พิมพ์โดย: สถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- ธัญกรรณ์ เกิดน้อยและคณะ. (2548). การส่งเสริมศักยภาพชุมชนในกรุงเทพฯ สำหรับสุขภาพโดยใช้ผลผลิตในท้องถิ่น. ใน การประชุมสัมมนาวิชาการว่าด้วยเศรษฐกิจชุมชนแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1 “ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนบนฐานความรู้”. (8-9). เชียงใหม่: โรงพยาบาลเชียงใหม่ภูค้ำ.
- พยุห์แก้วคุณ. (2548). การดำเนินงานกิจกรรมวิสาหกิจชุมชนของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กรณีศึกษา: กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบางรักน้อย ตำบลบางรักน้อย อําเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี. วันที่ สืบค้น 15 พ.ค. 2554, เข้าถึงได้จาก <http://www.research.doae.go.th/Textbook/พยุห์%20แก้วคุณ/rs.pdf>
- เสรี พงศ์พิศ. (2546). ฐานคิดจากแผนแม่บทสู่วิสาหกิจชุมชน. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- อารีย์ วิญญาณ์พงศ์และทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์. (2548). วิสาหกิจชุมชนกับกลยุทธ์ของการพัฒนา. ในการประชุมสัมมนาวิชาการ “ว่าด้วยเศรษฐกิจชุมชนแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1 “ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนบนฐานความรู้”. (8-9). เชียงใหม่: โรงพยาบาลเชียงใหม่ภูค้ำ.
- Griffin, Ricky W. (1999). *Management* (6th ed). Bosron: Houghton Mifflin.
- Kotler, P., & Armstrong, G. (2003). *Marketing: An introduction* (6th ed). Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.
- Kotler, Philip. (2000). *Marketing management* (10th ed). Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.
- Marriner-Tomey, A. M. (2000). *Tuide to nursing management and leadership* (6 th) ed. St.Louis: Mosby, Inc.